

po c. kr. okrajnem glavarstvu razdelili. Zadnjic je bilo razdanih 1200 krov, katere je nabral gospod župan Josef Ogris v Borovljah in 500 K. ki jih je poslalo društvo "Sudmark" v Gradcu. Skupaj smo dobili s prejšnjimi od občine Svetnavas, gospoda Anton Ogrisa p. d. Zeca v Kaplji, gospoda poslanca Kirschnerja v Žihpoljah in od gospoda deželnega predsednika izročene, ter zgoraj omenjeno sveto daril 2992 krov. Dobrotnikom se izreče na tem mestu iškrena hvala!

Podporni odbor.

Sele. Piše se nam: Prerok Ivan Nagel iz Sel je v svoji svetlobi zadnjo nedeljo med drugimi rečmi, katere niso slišale v cerkev, pridigal tudi takole: V Selah živi nekaj ljudi, kateri razširajo nerescino in hočejo na ta način imeti uspeh pri občinskih volitvah. Pravijo, da imeti morali posestniki za šolski proces plačevati precej denarja. Dragi moji, to je nerescina. Kar bo plačila, tisto bo vzel vse dr. Brejc na-se. Moja dolžnost je, da vas podučujem in meni že morete verjeti. Na nobeden način se ne dajte od teh par hojskačev ujeti. Amen! — Zdaj pa bom jaz začel! — V Selah živi nekaj ljudi, kateri posestnike prav „fein“ molzijo. General vseh teh pravicih ljudij je Ivan Nagel v farovu. To je tisti gospod, kateri tablico, na kateri so zapisane „štolnine“ tedaj pribije na steno, kendar pride Pevcarjev Honzi na visit. V svoji krčanski ljubzeni pa računi vbojini kmetom prav mastno. On in cerkev imata dober želodec. Od tebe, Janez, bomo še mnogo pisali, tvoje življenje ni tako čisto, da bi od tebe nič več ne vedeli. Druga dva svetnika sta burgermajster Honzi in bivši načelnik Šimnj. Razumeta se prav dobro na „špilletne“. Znani Maži se redi samo od naprednjakov, ker so mu pa v želodcu obležali, nima prav apetita in zategadelj tako slabo izgleda. Draga „kapaciteta“ je učitelj Boštjan, to je tisti, kateri je pri zborovanju roke na višo molil. Največji modrijan med vsemi pa je „kmajni krasater“. Ta je rekel v srednjem kotu: če bojo starši otroke v nemško šolo dali, boste tako daleč pričo, da se bojo svetniki iz oltarjev ukradli. Morebiti ga oblast zavoji njegovega hojkanka zasodi na par dni c. kr. kaže. — Ljubi Stajerc, to je selanska inteligencija. In ti možkarji hočete poštene, napredno misleče kmete komandirati. Zakaj imate pred napredkom tak strah? Bojite se morebiti zategadelj, da bi vaša „fein“, „outirisha“ na dan prisia, če bi volite zgubiti? No, čakajte! Jutranja zora napredka se sveti tudi malo črez selansko dolino. Cel svet napreduje, zakaj bi samo mi zaostali in se dali od takih oseb molziti? Povohita in letita tožit če se spata!

Sele. Piše se nam: Preteklo leto so nama zali nekateri selanski modrijani na šolsko poslopje politični trak. Ko je bilo delo končano, so iz nadušenja čez veliki kulturni uspeh zadavili kostruna, pili vina in se tako veselili, kakor srbski tatovi, če se jim je posrečilo ukraсти nekaterih ovc. Zadnji teden pa se je ta srbski znak pobrisal, zategadelj velika žalost! Ivan in njegov ljubček Maži sta jokala krvave solze, penzionist Šimnj in župan Honzi sta tudi bila žalostnega srca. Letos je za te gospode slabo leto, ker vsakikrat propadejo. Upamo, da bodojo od srčne rane zavoli pobrisanja traka kmalo ozdravili; človek mora priti čez vse bridkosti tega življenja. Morebiti izhaja prihodnja številka „S-Mira“ s črnim robom; srbski trak pa naj v miru potiča za večne čase!

Prevalje. Piše se nam: V zadnjem listu se je poročala, da duhovnik mora dajati odbajajočemu doslužnemu mežnarju priskrbljenje za starost, ker je pri isti fari si zasluzil 20.000 krov. Poročilo je, kar se zneska tiče, nepravno natisnjeno, ker se mora le glasiti, da je duhovnik pri isti fari 200.000 K zasluzil. Dosluženi mežnar je imel mesečno plače le 20 krov, s katerimi je še živel ženo in otroke, tedaj ni mogel ne vinjarja prihraniti, da bi zdaj, ko mora vsled svoje starosti službo zapustiti, imel živež. Živ tudi ne more pod zemljo, mora tedaj čakati, da ga Bog pokliče iz sveta. Dotler pa mora rezvez imeti hrano, in kje jo bo našel, ko delati več ne more, da bi si jo prislužil? Mi tedaj nasvetujemo, da bi se denar, ki ga pobožni klijucarji v cerkvi od nas nabirajo, porabil za starega Franceta, ki je 43 let cerkvi služil. Ako se to zgoditi, bomo saj vedeli, kam nabrani denar

pride, dozdaj se o tem nismo nikdar slišali. Mi predlagamo, da se v cerkvi nabrani denar, ki presteje, da si odrajajo pobožni klijucarji svoj zasluk, ker nočemo, da se pobožni možje zastonj trudijo; da se potem ostane nikakor naj ne vsiplje pred fajmoštra, ampak da se izroči dosluženemu mežnarju Francetu ali njegovim poblaščencem kot priskrbljenje za starost. In to se naj godi do Francetove smrti. Da bo duhovnik iz svojega zasluka kaj pripomogel, tega pa našem previdenju itak ne bomo dočakali; ko bi se na to mi zanesli, bi mežnar France moral v kratkem lakote poginiti.

Opekel se je od prvakov nahujskani župan Pavel Miklavčec iz okolice Velikovec. Razgrajal in delal je sitnosti na južnem kolodvoru v Celovcu, ker se tam nemško govorji. Preje ni dal miru, dokler ga ni policaj na mestni urad podeljal. Potem se mu je seveda kri hitro ohladila in prosil je milo, da se ga naj zopet izpusti. To se je tudi zgodilo, ko je obljubil, da ne bude več razgrajal. S takimi otročarjami smramote ti pravki slovensko ljudstvo!

Ponesrečil je v fabriki za usnjo Fr. Knoch v Celovcu delavec Johann Wedenig. Prišel je namreč z glavo v transmisijo, ki ma je kočo iz glave potegnila in ga smrtnonevarno ranila.

Tat. Pri trgovcu Fr. Appé v Celovcu uslužbeni Karl Breiter ukradel je svojem gospodarju briljantni prstan in ga shranil pri svojem prijatelju Antonu Wutschter. Policija je oba tička vtaknila pod ključ.

Morlica vjeli. V Sakersdorfu so vjeli in zapri delavca Albina Robida iz Ljubljane, katerega se zaradi umora zasleduje.

Obesil se je v Beljaku občinski delavec Jos. Karpinsk. Prihodnji dan bi se imel pred sodnijo zagovorati.

Mrtevga našli so v Metnitzu delavca Franca Kramra. Baje ga je zadelo srčna krp.

Ustretil se je v Celovcu ženi-hauptman Hans Karplus. Vzrok samomora ni znan.

Zaletna smrt. V Prevalje sta prišli dvi prijateljici. Kar nakrat je eno zadelo kap in je bila mrtva. Ko je druga gospa to izvedela, padla je tudi ona na tla in umrla. Dami sta neznani.

Pazite na deco! V Altersbergu prišla je 10 letna Berta Brandstätter ognju preblizo. Oblike se ji je vnela in otrok je debil take rane, da je kmalu potem umrl.

Po svetu.

Ruski roparji. V neki vasi pri Gonelu (na Ruskem) so napadli roparji prodajalno žganja, ubili dva duhovnika, eno ženo ter njeno hčerko in enega učitelja, ranili več oseb ter prodajalno oropali. Potem so zbežali.

Podivljani vojaki so v bližini Zadra napadli kmetsko zakonsko Ciacic iz Bruske in posili mlado ženo. Mož je tekil po orožnike. Ženo so najdi nezavestno na tleh. Storilce so že zaspri.

Poneverjenje. V Budimpešti je poneveril L. Tausky pol milijona krov in pobegnil. Istopam je ukradel uradnik Fisinal 52.000 K ter je pogbenil z ženo nekega ministerialnega uradnika.

Umor na železnici. V vlaku, ki vozi od zidanega mosta proti Zagrebu, peljali so se to dne makedonski delavci. Eden od njih je nakrat zblaznil in pričel na tovaršje streljati. Ubil je enega, drugega pa težko ranil.

Izvoz grozdne zdrozgalice v Nemčijo.

Stroga določila novega nemškega vinskega zakona so pokazala čim je zakon stopil v veljavo, svoje zle posledice pri izvažanju grozdne zdrozgalice iz južnega Tirolskega v Nemčijo; zlo je bilo tem večje, ker so se razglasili izvršni predpisi sele tedaj, ko je stopil nov vinski zakon v veljavo. V sledi tega poslednjega ni bilo mogoče, posebno za zdrozgalico priskrbeti si spričeval o analizi na mestu, kjer je bilo grozdje pridelano, a jih nemški zakon glede vinskih izdelkov odločno zahteva. Nemški zakon zahteva nadalje, da mora biti posoda, v kateri se nahaja vino, dohajajoče v Nemčijo, zapečaten, česar pa ni mogoče storiti s posodo v kateri se nahaja tekočina, kakor je zdrozgalico, ki burno vre. Bati se je bilo že naprej, da ne bodo zamogli nemški carinski

uradi tako hitro preiskati zdrozgalice, ki bi došla na nemško mejo brez spričeval, da bi se ista med tem ne pokvarila.

Prizadeti so se obrnili v sledi tega v zadnjem času do poljedelskega ministerstva z nujno prošnjo, naj bi poskrbelo za to, da se jim omogoči uvoz zdrozgalice v Nemčijo na drug primeren način. In res posrečilo se je poljedelskemu ministru sodelovanjem trgovinskega ministerstva in s posredovanjem zunanjega urada, da je doseglo še pravočasno olajšavo, po kateri ni potrebno, da je vsak posamezen, za uvoz v Nemčijo določen sod, v katerem se nahaja zdrozgalica, zapečaten, ampak da je sod lahko tudi odprt. Sodi pa morajo biti, ko dosegjo na nemško mejo, v vagonu, ki je uradno zapečaten in se priznavajo v Nemčiji tudi ona spričevala o analizi zdrozgalice, ki jih je izdal dejelno kemično poskuševališče v St. Michelu.

Vse to je izšlo gladko, ker je odposiljal poljedelsko ministerstvo na južno Tirolsko takoj na to posebnega funkcionarja in ker je finančna uprava ukrenila takoj vse potrebno. Slednja je poslala na vse železniške postaje, s katerih se odposila zdrozgalica v Nemčijo, takoj svoje uradnike, kateri so jemali iz sodov vzorce in vagon nato zapečatili.

V tekocem mesecu se bodo vršila še nadaljnja pogajanja glede carine in sicer z ene strani med nemškimi in z druge strani med avstrijskimi in ogrskimi strokovnimi poročevalci. O tej priliki se imajo stalno urediti tudi vsa druga pranja nova nemškega vinskega zakona, tičoča se določil glede uvoza vina, mošta in zdrozgalice. Z pzirom na to, da je nemška vlada ugodno rešila prejnjega glede uvoza zdrozgalice, nadeljni se je, da bo ugodila tudi še drugim nadaljnim zahtevam.

Gnojenje z umetnimi gnojili v jeseni.

Cena kmri in žitu je v zadnjih letih tako poskočila, da bo primoran vsak kmetovalec skrbeti za to, da bo prideloval na svojem zemljišču kolikor mogoče veliko teh pridelkov. Kdo pa želi to doseči, ne sme zemlje nemarjati in rabiti mora za setev le najboljše semene. Najboljši pogoj v dosegovem prejnjega pa je pravilno gnojenje zemljišč. V umetnih gnojilih ima kmetovalec najboljšo sredstvo pri rokah, s kojim zamore redilino moč hlevskih gnoja spopolnit ali celo nadomestiti ga. Uspeli poskusov, ki so se izvršili v zadnjih letih pri nas v sedjem obsegu, so tako povoljni, da se uporaba umetnih gnojil pač vsakemu kmetovalcu lahko brez pomisla praporila. Žalibog! — veliko je še kmetovalec, ki nimajo še pravrga pojma glede uporabe umetnih gnojil, zato pa ne dosežejo pravil uspehov. Neuspeh pri umetnih gnojilih pripisovati je na rovo, le napačni uporabi. Da se pride temu v okom, zato priporočamo naj se gnoji v jeseni z umetnimi gnojili na sledeči način in sicer naj se vzame na vsak sklep:

Za plienico (če se ji ne gnoji s hlevskim gnojem): 300 kg kajnita (ali 100 kg 40%, kalijeve soli), 300 kg Tomazeve žlindre (ali 200 kg kostne moke); v spomladni potem naj se raztroši v dveh obrokih po vrhu še 100 kg žlanskega solitra.

Za rž (če se ji ne gnoji s hlevskim gnojem): naj se da: 150 kg kajnita (ali 50 kg 40%, kalijeve soli), 150 kg Tomazeve žlindre (ali 100 kg kostne moke); če ja rž v spomladni slabta, raztroši naj se povrh v dveh obrokih 100 kg — t. j. enkrat 50 in za 14 dni posmeje drugih 50 kg — žlanskega solitra.

Za detelišča: 300 kg kajnita (ali 100 kg 40%, kalijeve soli) in 300 kg Tomazeve žlindre.

Za travnike (ki že dolgo niso bili pogoojeni): 250 kg kajnita (ali 80 kg 40%, kalijeve soli), 250 kg Tomazeve žlindre.

Za plienico in rž je najboljše kajnit ali 40%, kalijev sol pomestiti s Tomazevo žlindro in raztrošiti po njivji 14 dni pred sejanjem in podoriti ali pa zavleči z hrano. Po travnikih in deteliščih naj se raztroši pomešana gnojila že v jeseni, da se do spomladni v semiji dober razkrojilo. Če se pa v jeseni s kajnitem (ali 40 odst. kalijeve soli) in Tomazevo žlindro ni gnojilo, raztroši se lahko gnojilo, raztroši se lahko gnojilo po zimi po snegu, če ni isti preveč ne debelem.

Ker se je do sedaj pri nas gnojilo večinoma le enostransko ali le edino s Tomazevo žlindro, zato naj se pognoji take njive in travnike letos nekoliko močnejše s kajnitem ali 4 odst. kalijeve soli. V sladaju, da se je rabilo za gnojenje s Tomazevo žlindro, se jo pri letovanju gnojenju lahko izpusti, kvečem primeša se kajnito lahko ena vrča žlindre.

Če bo kmetovalec tako gnojil svoje njive in travnike, kakor je bilo prej povedano, spravi v zemljo vse one redilne snovi, ki jih posamezne rastline potrebujejo, potem sime upati, da dosegne pravilne uspehe, česar pa ne bo dosegel, ako bo gnojil le enostranski. Ker je cena Tomazeve žlindre, katera se je v zadnjih letih skoraj podvojila, rabilo za gnojenje, precej porasla, dočasno je ostala